

Obituary

ศาสตราจารย์ ดร. รัตติกกร ยัมนิ์รัฐ (๒๕๑๒-๒๕๖๘)
ผู้สร้างคุณค่าให้แก่องค์กร เครือข่าย และผู้คน
ในแวดวงวิทยาศาสตร์

ศ.ดร. รัตติกกร ยัมนิ์รัฐ

ศาสตราจารย์ ดร. รัตติกกร ยัมนิ์รัฐ เกิดเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512 จังหวัดชัยภูมิ สอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนทุนรุ่นแรกในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พสวท. (DPST) ที่จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2527 เพื่อสร้างนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยชั้นแนวหน้า โดยให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับปริญญาเอกให้ได้ศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การทำวิจัย การประดิษฐ์คิดค้นและการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ สืบหทกปีที่รับทุน ท่านได้สั่งสมบ่มเพาะทักษะและประสบการณ์ในเส้นทางสายวิทยาศาสตร์ผ่านมัธยมปลายที่ศูนย์โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ปริญญาตรีสาขาฟิสิกส์ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.) โดยท่านได้รับคัดเลือกให้เป็นศิษย์เก่าดีเด่น มข. ประจำปี พ.ศ. 2564 ปริญญาโทสาขาฟิสิกส์ ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มช.) โดยมีท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. ทวี ดันขศิริ บุชนิยบุคคลระดับตำนานของวงการฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์ประเทศไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปริญญาโทสาขาฟิสิกส์อีกหนึ่งใบ จาก University of Tennessee และปริญญาเอกสาขา Materials Science and Engineering จาก The Pennsylvania State University โดยมีท่าน Prof. Dr. R.E. Newnham บุชนิยบุคคลระดับตำนานของวงการ Composite materials for electronic applications ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ชีวิตและผลงานของท่านสามารถนำมาใช้ในการประเมินความสำเร็จของโครงการ พสวท. ตามที่ได้เคยเขียนเป้าหมายกันเอาไว้เมื่อประมาณ 40 ปีก่อนได้เป็นอย่างดี โดยในช่วงบั้นปลายของชีวิต ท่านได้รับคัดเลือกเข้าสู่หอเกียรติยศ พสวท. “DPST Hall of Fame” ประจำปี พ.ศ. 2563 และยังได้มีโอกาสร่วมแบ่งปันประสบการณ์แก่บรรดานักเรียนทุน พสวท. ทั้งในช่วง Exclusive talk ก่อนวันงาน และในวันงานครบรอบ 40 ปี ทุน พสวท. (ปี พ.ศ. 2567)

ชีวิตอาจารย์... แรงงานในโรงงานวิชาการ หรือ ผู้สร้างโอกาสและคุณค่าให้ผู้อื่น

หลังจากที่สำเร็จการศึกษา ท่านได้กลับมาปฏิบัติงานชดใช้ทุนตามเงื่อนไขและข้อผูกพันในตำแหน่งอาจารย์พนักงานมหาวิทยาลัยที่ภาควิชาฟิสิกส์ (ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชาฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์) คณะวิทยาศาสตร์ มข. ในปี พ.ศ. 2544 ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2547 และรองศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2551 นอกจากงานสอนหนังสือและคุมปฏิบัติการพื้นฐานแล้ว ท่านยังเป็นกรรมการบริหารและปรับปรุงหลักสูตรวัสดุศาสตร์ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาของภาควิชา ท่านเป็นหนึ่งในทีมงานคนสำคัญที่ร่วมอุทิศตนใส่ปุ๋ยรดน้ำพรวนดินอยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการพัฒนาต้นวัสดุศาสตร์ มข. มาตั้งแต่ครั้งที่ท่านยังเรียนอยู่ที่ต่างประเทศ ท่านได้นำตัวอย่างของวัสดุและ Products ประเภทต่าง ๆ ทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและองค์การ NASA ที่เก็บสะสมจากต่างประเทศมาใช้ประกอบการสอน ช่วยให้นักศึกษาได้เห็นได้สัมผัสของจริง (ทาง Research.com ได้ประกาศให้ มข. เป็น Best Materials Science University in

Thailand 2025 เสียหายท่านจากไปเสียก่อนที่จะได้รับทราบข่าวการผลิตรายการออกผลอันงดงามของไม้ต้นนี้) ในปี พ.ศ. 2545 ท่านได้เข้าร่วมทีมศึกษาดูงานเพื่อหาแนวทางในการเปิดหลักสูตรดุริยบัณฑิตสาขานาโนวิทยาและนาโนเทคโนโลยี ของ มช. และเป็นทีมจัดงานประชุมวิชาการทางด้านนาโนวิทยาและนาโนเทคโนโลยี ครั้งที่ 1 ของประเทศ (ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2546) ในปี พ.ศ. 2552 ท่านได้ย้ายไปปฏิบัติงานเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาฟิสิกส์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานวิจัย สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มทส. และได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2559 ท่านได้ทำหน้าที่เป็นกรรมการร่างหลักสูตรและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์หลักสูตรในการปรับปรุงและการเปิดหลักสูตรใหม่ของสถาบันต่าง ๆ รวมถึงการร่วมออกแบบและพัฒนาหลักสูตรโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนวิทยาศาสตร์ กลุ่ม ปตท. พื้นที่ภาคตะวันออก และในปี พ.ศ. 2560 ท่านก็ได้ย้ายไปปฏิบัติงานเป็นคณบดี สำนักวิชาการพลังงาน สถาบันวิทยสิริเมธี (VISTEC) นอกจากนี้ ท่านยังเป็นประธานโครงการ Home School System for Children Foundation พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เด็กที่มีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

ตำแหน่งอยู่ไม่นาน ตำนานอยู่ตลอดไป

ท่านเริ่มต้นทำงานวิจัยที่ มช. ด้วยการซื้อเศษเหล็กมาจากโรงเหล็กและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีขายทั่วไปในตลาด จังหวัดเชียงใหม่ มาสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาอิทธิพลของ ความเค้นแบบแกนเดียวที่มีต่อสมบัติทางไฟฟ้าของวัสดุในกลุ่ม Electroceramics และ Nanomaterials โดยบทความวิจัยชิ้นแรกของท่าน (Made in Thailand 100% และต้องทำต้นฉบับ 3 ชุด ส่งไปยังวารสารวิชาการระดับสากลผ่านทางไปรษณีย์ไทยในราคาค่าส่งพัสดุไปต่างประเทศ) ถูก Reject ซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งที่ได้รับกลับคืนมาจากความพยายามส่งผลงานวิจัยในช่วงสองไตรมาสแรก ก็คือ Reviewer's comments แต่ท่านไม่เคยยอมแพ้และได้นำคำชี้แนะอันล้ำค่าเหล่านั้นมาวิเคราะห์ความผิดพลาด เพื่อปรับปรุงวิธีการเขียนการนำเสนอและการอภิปรายผล จนกระทั่งผลงานได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ลงในวารสารระดับสากลตามที่ท่านตั้งใจไว้ ในเวลาต่อมา บางวารสารวิชาการในต่างประเทศเริ่มมีการปรับปรุงระบบให้สามารถส่งบทความทาง Internet ได้ เพียงแต่ว่าระบบ Internet ของบ้านเรา ในช่วงเวลานั้นยังอาศัยการเชื่อมต่อกับสายโทรศัพท์บ้าน การ Upload file จึงต้องทำทีละ File ถ้า Internet หลุด หรือว่าเราทำช้าเกินไปจนหมดรอบเวลา ก็ต้องเข้าระบบไปเริ่มต้นทำใหม่ทั้งหมด ที่สำคัญ File รูปภาพประกอบบทความมักจะมีขนาดใหญ่ทำให้ Upload ไม่ได้ในช่วงเวลาปกติ ต้องรอเวลาหลังเที่ยงคืนที่มีคิวการใช้งานโทรศัพท์ลดลงกว่าจะจัดการจนครบทุก File แล้วกดส่งบทความได้ ต้องใช้เวลาสำหรับการส่งบทความทาง Internet ประมาณเกือบ 1 สัปดาห์ ด้วยความที่ท่านเป็นคนทุ่มเททำงานไม่ยอมหลับไม่ยอมนอน จึงมีผลงานวิจัยออกมาหลายเรื่อง และต่อมาท่านก็ได้ค้นพบวิธีการส่งบทความภายในเวลาไม่เกิน 1 วัน โดยการเข้าไป Upload file ที่มีขนาดใหญ่ในร้าน Game computers ที่เริ่มมีการเปิดให้บริการ Internet ความเร็วสูงแถบบริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ในช่วงเวลาพักกลางวัน (ผู้ใหญ่หลายท่านอาจจะส่ายหัวเมื่อได้พบเห็นท่านเดินเข้าออกร้าน Game บ่อยขึ้น) พอตกกลางคืนท่านก็จะ Upload file ขนาดเล็ก ที่ยังเหลืออยู่จนครบ เฉพาะผลงานหลักของท่านเองจะส่งออกไปยังวารสารเฉลี่ยอาทิตย์ละ 1-2 บทความ จนกระทั่งทาง Editor ของวารสารฯ จำต้องแจ้งร้องขอชะลอการตีพิมพ์ผลงานของท่านออกไป เนื่องจากวารสารในสมัยนั้น ยังออกปีละไม่กี่ฉบับ จึงต้องการแบ่งปันสัดส่วนพื้นที่ของเล่มวารสารให้กับการลงเผยแพร่ผลงานวิจัยในแนวอื่น ๆ บ้าง ท่านจึงเริ่มเบนเข็มทิศหันไปหาวารสารอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วารสารที่มีค่า Impact factor สูงขึ้น (มีอัตราการตอบปฏิเสธต่อจำนวนผลงานที่ส่งเข้ามา

ศ.ดร. รัตติกร ยี่มนิรัฐ เมื่อครั้งเป็นอาจารย์
ภาควิชาฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สูงขึ้น) ทำให้ท่านต้องพัฒนาการเขียนและการโต้ตอบกับทาง Editor ตามไปด้วย ในขณะที่การเขียนโต้ตอบกับ Editor นั้น เป็นเหมือนดั่งยาขมของนักวิจัยจำนวนมาก แต่สำหรับท่านแล้ว นี่คือการโอกาสทองในการเรียนรู้จาก Editor เพื่อจะได้เป็น Editor ที่ดีในอนาคตกับเขาบ้าง จนกระทั่งท่านสามารถเขียน E-mail ความยาวหลายหน้า เพื่ออธิบายความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของ Reviewers และสามารถโน้มน้าวให้ Editors ของวารสารเหล่านี้ เปลี่ยนคำตัดสินจาก Reject มาเป็น Accept ได้ในท้ายที่สุด และด้วยความที่ในสมัยนั้น ก็ยังมีการสื่อสารทางด้าน ฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์อยู่จำนวนไม่มาก

ด้วยวิสัยทัศน์อันยาวไกล ท่านจึงสนใจที่จะสร้างวารสารทางด้านฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์ เพื่อขยายโอกาส และเพิ่มช่องทางในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยให้กับบรรดานักวิจัยในสาขาที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ใน ขณะเดียวกันก็พยายามพัฒนาคุณภาพของวารสารให้ได้รับการรับรองมาตรฐานที่สูงขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม สำหรับรองรับความต้องการในอนาคต โดยอาศัยปัญหา ข้อจำกัดและประสบการณ์ที่ท่านต้องเผชิญในช่วงที่ผ่านมา เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา โดยเริ่มทำงานในกองบรรณาธิการวารสารสมาคมฟิสิกส์ไทย ปี พ.ศ. 2547 ในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ Reviewer ให้กับวารสารวิชาการต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเข้าร่วมการประชุมวิชาการ ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการจนท่านได้รับฉายาว่า “Mr. Conferences” ผู้มาก่อนใครและอยู่ยาวเรื่อยไปจนถึงวันงานเลิก ถ้า Session ไหน Chair/Co-chair ไม่มา ท่านก็ยินดีรับทำ หน้าที่ ต่อมาท่านได้ทำหน้าที่ Associate editor ให้วารสาร Chiang Mai Journal of Science ของคณะ วิทยาศาสตร์ มช. และได้รับเชิญเข้าร่วมทำงานในกองบรรณาธิการเพื่อผลักดันให้เกิดวารสารวิชาการของ มช. เมื่อท่านย้ายไป มทส. ได้มุ่งเน้นงานวิจัยไปที่การใช้แสงซินโครตรอนในการศึกษาวัสดุ ท่านเป็นประธานฝ่าย Users ทำหน้าที่คลี่คลายบมของปัญหาที่เกิดจากการพูดคนละเรื่องเดียวกันระหว่างผู้ใช้งานกับผู้พัฒนาเครื่องมือ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการใช้แสงซินโครตรอนร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการเป็น Editor ให้ Suranaree Journal of Science and Technology จนสามารถเข้าไปอยู่ในฐานข้อมูล Scopus นอกจากนี้ ท่านยังเป็น Key person ในการจัดการประชุมทางวิชาการทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติของวงการฟิสิกส์ และวัสดุศาสตร์มาอย่างต่อเนื่อง เช่น งานประชุมวิชาการของสมาคมฟิสิกส์ไทย ครั้งที่ 8 และ 9 (SPC2013 & 2014) เป็นประธานสาขาวัสดุศาสตร์ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วทท.) ที่สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ต้องมีการหมุนเวียนเปลี่ยนเจ้าภาพร่วมไปตาม มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ภายในประเทศ เป็น Key person ในการเป็นเจ้าภาพร่วมจัดการประชุม วทท. ครั้งที่ 41 ของทาง มทส. ที่มีการเชิญผู้บรรยายจากประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียนมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก และเป็นประธานวิชาการงานประชุม MRS-Thailand 2017 (The First Materials Research Society of Thailand International Conference) เป็นที่ทราบกันดีในวงการว่า ท่านเป็น Key person ระดับตำนานที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการจัดประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ SmartMat มาตั้งแต่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2547 トラバจนถึงวันที่ท่านได้ทำหน้าที่ประธานจัดการประชุมวิชาการ SmartMat ครั้งที่ 6 เป็น

ศ.ดร. รัตติกร ยี่มนิรัฐ เป็นบุคคลสำคัญในการวางรากฐาน เครือข่ายนักวิจัยวัสดุศาสตร์ การประชุมวิชาการ และวารสารวิชาการ จนมีความเข้มแข็งและยั่งยืน

ครั้งสุดท้าย ในปี พ.ศ. 2567 (ในวาระครบรอบ 20 ปีของ SmartMat และฉลองครบรอบ 60 ปี มข.) ทำให้ภาพของงานประชุมวิชาการ SmartMat ได้กลายเป็นลายเซ็นของท่านและเป็นตำนานที่อยู่ในความทรงจำของผู้เข้าร่วมงานจากทั่วโลก

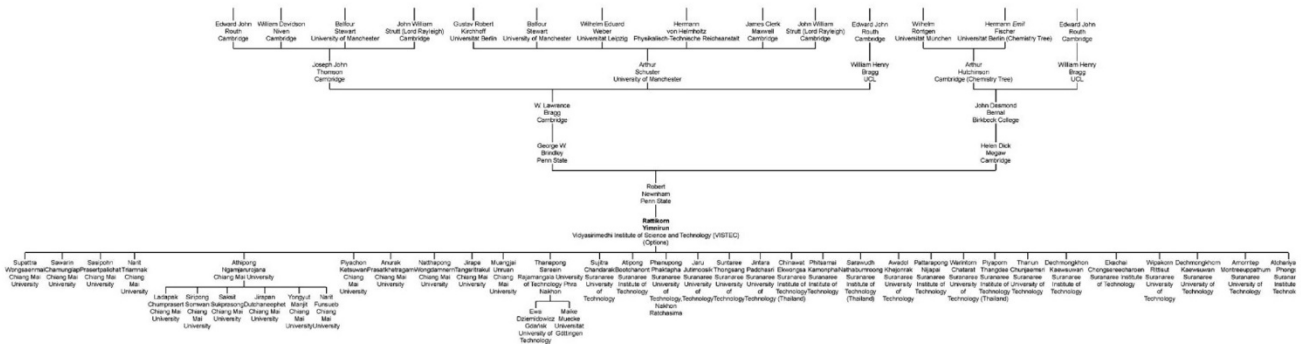
ถอดบทเรียนชีวิตของนักฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์บางคน

ท่านได้รับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติด้านการวิจัยมากมาย อาทิเช่น รางวัลช่างทองค่านักวิจัยรุ่นใหม่จาก มข. รางวัลนักวิจัยรุ่นใหม่ดีเด่นจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รางวัลนักวิจัยรุ่นกลางดีเด่นจาก สกว. และ World's top 2% scientist in Applied Physics by Stanford University and Elsevier เป็นต้น โดยท่านได้ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยลงในวารสารทางวิชาการทั้งในระดับชาติและระดับสากลเป็นจำนวนมากมาอย่างต่อเนื่อง (h-index 33) นอกจากนี้ ท่านยังมีส่วนสำคัญในการทำงานทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังในการผลักดันให้เกิดการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่สนใจในเรื่องเดียวกันเพื่อสร้างพลังความเข้มแข็งในการต่อกรอย่างถูกต้องตามกฎหมายผ่านกลไกการจัดตั้งสมาคมวิชาการต่าง ๆ มากมาย เช่น สมาคม Materials Research สมาคม American Ceramic สมาคม IEEE-Magnetics และ สมาคม Rare Earth Minerals ประจำประเทศไทย เป็นต้น ในช่วงบั้นปลายของชีวิต ท่านเป็น Freelancer อยู่แถวสวนนงนุช-พัทยา และกรุงเทพมหานคร จัดตั้งบริษัท เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นที่ปรึกษาให้แก่สถาบันต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กรรมการสภาฯ หลายมหาวิทยาลัย ที่ปรึกษาโครงการ VISTEC/KVIS ของกลุ่ม ปตท. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) และสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ประธานสมาคม Asian Ferroelectrics และสมาคม Rare Earth Minerals ประจำประเทศไทย เป็นผู้แทนของประเทศไทยในสมาคม IEEE-UFFC-Ferroelectrics และสมาคม Asian Electroceramics เป็นต้น

ความเพียรพยายามอุทิศทุ่มเทของท่านในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้อย่างซอกซอนได้ช่วยเพิ่มจำนวนของ Platforms ใหม่ ๆ ขึ้นมาในวงการฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์ ช่วยสร้างโอกาสให้แก่นักศึกษา นักวิจัย นักวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการทำงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย ได้รับฟังการบรรยายจากบรรดานักวิจัยชั้นนำระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ สร้างเครือข่าย สร้าง Connection (พลังพิเศษที่ช่วยทำเรื่องยากให้กลายเป็นง่ายได้) ความร่วมมือทางวิชาการ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งตัวบุคคลและตัวผลงานอย่างมากมาย ความสำเร็จในการทำงานเป็นทีมต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนแต่จำเป็นต้องอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากบรรดามิตรรักแฟนคลับที่ท่านมีความไว้วางใจมอบนับถือในฝีมือและความอดทนทุ่มเทเสียสละมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งชีวิตและผลงานของท่านก็ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความเป็นเลิศในการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน ทำความเข้าใจ และสร้างความสัมพันธ์อันดีทั้งกับนักวิจัยในวงการและผู้อยู่นอกวงการที่ต้องเกี่ยวข้อง มีภาวะผู้นำในการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานและทีมงานตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ มุ่งแก้ปัญหาคอขวดของระบบงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์ สามารถแสวงหาทรัพยากร โดยเฉพาะบรรดายอดฝีมือที่มีความเป็นเลิศในแต่ละสาขาวิชา ไม่ใช่แค่ใช้คนเป็น แต่ท่านยังใช้คนเก่งคนมีฝีมือเป็นอีกด้วย การมองภาพรวมของการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ มีการวางแผนงานและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ รู้จักใช้สถานการณ์ให้เป็นประโยชน์ มีความกล้าหาญ กล้าเสี่ยงและมีความรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายให้เป็นที่ประจักษ์

ใครก็ตามที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับท่านจะทราบว่า ท่านเป็นหนึ่งในศาสตราจารย์ ดร. ที่มีใจกว้างจนทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำตัวตามสบายไม่มากพิธี ยินดีรับฟังทุกเสียงแม้เป็นเพียงเสียงจากคนตัวเล็ก ๆ ในวงการ ไม่ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือเพียงเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย มีความเห็นอกเห็นใจเพื่อนร่วมงาน มีวาทศิลป์ทำให้คนฟังสำราญสบายใจไปกับท่าน มีความเพียรพยายามในการตอบสนองและแก้ไขปัญหาจนกว่าจะลุล่วง ไม่ทำงานตะถั่วหรือแค่ดับเพลิงไปวัน ๆ มีความรักที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และใส่ใจพัฒนาตนเองอยู่เป็นนิจ ไม่ติดกับดักความสำเร็จหรือตกหลุมพรางที่เกิดจากการวิเคราะห์ที่เข้าข้างตนเองหรือการวิเคราะห์ที่ไร้ความหมาย

“ตั้งเป้าหมายให้ชัดและลบมันออกทีละข้อเมื่อทำเสร็จ” “อย่านำแต่ปัญหาไปให้เขา เอาทางแก้ไขไปด้วย และต้องบอกเขาได้ว่า ถ้าทำแล้ว เขาจะได้อะไร” เป็นตัวอย่างของหลักคิดอันล้ำค่าที่ท่านแนะนำพร่ำสอน ท่านได้สั่งสมประสบการณ์ ผลงาน บารมี FC และเพื่อนที่ดี จนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศและได้รับการยอมรับในวงวิชาการฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ท่านยังได้สร้างบุคลากรคุณภาพที่กลายเป็นกำลังสำคัญให้แก่วงการฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ของประเทศเป็นจำนวนมาก มีทั้งที่ปฏิบัติงานเป็นครูบาอาจารย์ในสถาบันการศึกษา นักวิจัยในสถาบันวิจัยของภาครัฐและเอกชน นวัตกรรมและนักวิจัยหลังปริญญาเอกในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ต้องต่อสู้กับโรคร้าย ท่านก็ยังคงทำหน้าที่เหล่านี้ผ่านทางระบบออนไลน์อย่างสุดกำลังและความสามารถเพื่อสร้างโอกาส สร้างคุณค่าให้แก่ผู้คนและองค์กรในแวดวงต่าง ๆ อย่างมากมายมหาศาลตราบนานวาระสุดท้าย

“My Physics Family Tree to honor those professors who came before, and to give credits to students who made all things possible for my professional career.” --Rattikorn Yimnirun on his personal Facebook (<https://web.facebook.com/rattikorn.yim>), February 24th, 2024

เมื่อใครบางคนไม่กลับมาอีกแล้ว

หลังจากที่เข้มนาฬิกาบนผนังห้องของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง เคลื่อนผ่านตำแหน่งเวลา 1 นาฬิกาของวันอาทิตย์ที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 ไปได้ไม่นาน ท่านก็จากโลกนี้ไป ท่านได้อดทนเพียรพยายามต่อสู้กับโรคมะเร็งลำไส้ ด้วยการใช้เทคโนโลยีและวิธีการต่าง ๆ มากมายเท่าที่ท่านจะสามารถเอื้อมถึงได้ในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งก็รวมไปถึงการหมื่นเรียนเข้าออกโรงพยาบาลต่าง ๆ มากมาย การใช้สารเคมีชนิดต่าง ๆ ที่สามารถช่วยบรรเทาความเจ็บปวดทรมานและการผ่าตัดครั้งแล้วครั้งเล่า ผ่านฝีมือผ่านประสบการณ์ในการทำงานวิชาชีพของบุคลากรทางการแพทย์นานหลายปีจนนำไปสู่ยอดค่าใช้จ่ายในการรักษา การเยียวยาและการประคับประคองที่ค่อนข้างสูง ในขณะที่มูลค่าความเสียหายของวงการวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แวดวงฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ที่ต้องสูญเสียบุคลากรอันทรงคุณค่า ผู้มีอัจฉริยภาพทางวิชาการที่งดงามอย่างท่านไปด้วยวัยเพียง 56 ปี ก็มากมายมหาศาลเช่นกัน

If life is so short, what truly matters?

ด้วยจิตคารวะ

ศาสตราจารย์ ดร. สุพล อนันตา

ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่